

[Steffensen]

ved alle, hvad det betyder for et lokalsamfund at have en uddannelsesinstitution, ikke bare arbejdspladser – det er selvfølgelig en vigtig ting – men også, hvad det betyder af kulturel og anden påvirkning i det hele taget. Derfor er det kristeligt folkepartis generelle holdning, at vi – når vi skal se på seminarieproblematikken – ikke bare går ud fra, hvad der er statistisk bevist: at nogle seminarier har en mindre tilgang, end andre seminarier har. Vi mener, det er nødvendigt, at man ser på det i et større perspektiv og med forståelse for, hvad det er for en struktur, vi ønsker at medvirke til. Er det at skabe mulighed for, at vi har uddannelsesinstitutioner spredt ud over vort folk, eller at vi centraliserer disse uddannelsesmuligheder ganske bestemte steder?

Så er der selvfølgelig noget økonomi, og naturligvis bør man også vurdere økonomien i denne sammenhæng; det kommer man slet ikke uden om. Men jeg synes nok, man er nødt til også at vurdere den i en større sammenhæng end blot, at man sparer så og så meget ved at nedlægge en uddannelsesinstitution. Ministeren har i bemærkningerne til lovforslaget gjort opmærksom på, at vedrørende de økonomiske konsekvenser af besparelserne har man ikke taget hensyn til eventuelle udgifter vedrørende rådighedsløn, venterpenge, pension og arbejdspløshedsdagpenge m.v. Man bliver nødt til at tage dette med ind for at få et rimeligt grundlag at træffe beslutningerne på.

Der er så hele problematikken om tosporsseminarier. Det var hr. Ole Vig Jensen, der var inde på det problem, om vi fremover skal regne med, at det er en almindelig forudsætning for at være lærer i folkeskolen, at man har en tosporet seminarieuddannelse. Det synes jeg også man bliver nødt til at tage generel stilling til, og det synes jeg det er udmærket at ministeren har lagt op til. Om det skal være sådan, kommer an på, om man ønsker at bevare så mange institutioner som muligt, og om det er muligt at bevare seminarieuddannelsens kvalitet på et rimeligt niveau. Jeg synes også, der er grund til at overveje, om den seminarieuddannelse, vi i dag giver vore kommende lærere, svarer til forholdene i folkeskolen i dag. Jeg ved ikke, om det er kloget af ministeren at sætte navne i lovforslaget på de seminarier, der skal nedlægges – det drejer sig om både L 29 og L

30. Vi ved, at det er ministerens ønske, at uddannelsesinstitutioner får lov til at præge så mange dele af vort samfund og så mange steder som muligt. Man kan nok undre sig noget over et par navne – jeg vil her nævne to, som ligger ret så forskelligt i landet: Gedved Seminarium og Frederiksberg Seminarium. Det kan nemlig godt være, at et seminarium, selv om det ligger i en storby, i stor udstrækning tillige er et egnsseminarium.

Begge disse seminarier har fremsendt planer og forslag til partierne, tror jeg, men også til undervisningsudvalget om, hvordan de kunne forestille sig at vi skulle strukturere seminarieverdenen og seminarierne fremover. Jeg synes, det er meget interessante forslag, som her er fremkommet. Magisterforeningen har gjort det samme.

Der er lagt op til et meget interessant, men i øvrigt også meget vigtigt arbejde i udvalget, og jeg vil tilsige ministeren et loyalt og konstruktivt samarbejde i dette udvalg. Jeg mener, det er noget uhyre vigtigt, vi skal tage stilling til, og jeg mener, at ministeren er kommet med et voveligt og også drastisk udspil. Det synes jeg nok der er grund til at få afvejet på rimelig vis i uddannelsesudvalget, inden der tages stilling til, hvordan lovgivningen skal være på området.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne ønske min forgænger, fru Dorte Bennedsen, til lykke med debut'en som oppositionsordfører og til lykke med, at i stedet for, at fru Dorte Bennedsen står her og skal forsvare at nedlægge 8 seminarier, kan hun mere bekvemt angribe den måde, hvorpå jeg nedlægger 5.

Jeg forstod dog, at socialdemokratiet alt i alt stadig væk støtter det synspunkt, at noget må der ske, men at fru Dorte Bennedsen mener, der nedlægges for lidt i Jylland og for meget i København. Vi ved, at i hvert fald Nørre Nissum og Ranum ikke var gået ram forbi, hvis vi ikke havde fået et regeringsskifte, og i den forbindelse nævnte fru Dorte Bennedsen, at næsten halvdelen af nedskæringen falder i København. Det kan jeg nu ikke se er rigtigt. Det er 2 ud af 8 i København og 2 ud af 11 på Sjælland, der nedlægges, og det er 4 ud af 18 i Jylland, mere skævt er det ikke. Hvis det kan gøres mindre skævt ved den måde, man fordeler de reste-